

Деловодни број:

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 10-12-2025

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2824/3		

КАТЕДРА ЗА ОПШТУ ЛИНГВИСТИКУ

ПРЕДЛОГ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Емилија Милојевић

Број досијеа:
2021/30007

Радни наслов теме докторске дисертације

Развој именичке синтагме у писаном дискурсу србофоних студената
француског језика

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Примењена лингвистика, Општа лингвистика, Романистика

Предлог ментора докторске дисертације

др Веран Станојевић, редовни професор
др Маја Ивановић, ванредни професор

1) Катедра за __Општу лингвистику__ је **САГЛАСНА** са предложеном темом докторске дисертације и предлогом ментора и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

2) Катедра за _____ је **САГЛАСНА** са предложеном темом докторске дисертације уз промену предложеног ментора, за шта је кандидат дао сагласност која се налази у прилогу, и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

3) Катедра је закључила да предложена тема **не припада** ужој научној области која се изучава на Катедри и Пријаву теме на разматрање упућује Катедри за _____, која у року од 30 дана треба Већу докторских академских студија Филолошког факултета, преко Архиве, да упути предлог састава Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости теме докторске дисертације.

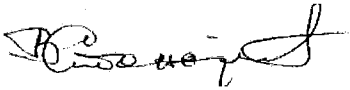

W. Pavlovic

Управник Катедре

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

МЕНТОР	
Име и презиме:	др Веран Станојевић
Звање:	редовни професор
Факултет или институција:	Филолошки факултет, Универзитет у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Романистика
Ако предложени ментор није на листи ментора Филолошког факултета, испуњеност услова за ментора потврђује се приложеном табелом из акредитације (<i>m_tabela</i>). Квалификације за менторство предложене теме се потврђују радовима из области којој припада предложена тема дисертације (најмање 5 радова).	
1. Veran Stanojević, <i>Les noms de nombre en français. Essai de sémantique formelle</i>, Beograd: Filološki fakultet u Beogradu, 2007 (ISBN 978-86-86419-28-6) – monografija. 2. Veran Stanojević, „Bare and modified cardinal numerals in Serbian: Semantic challenges and interpretative differences”, <i>Balkanistica 21</i>, The South East European Studies Association, The University of Mississippi, 2008, 125–150 (ISSN 0360-2206) 3. Веран Станојевић, „Асоцијативна анафора у српском и у француском језику”, <i>Српски језик, књижевност, уметност</i> У: Милош Ковачевић (ур.), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2012, 421–430 (ISBN 978-86-85991-42-4) 4. Veran Stanojević, „De la référence définie en serbe par comparaison avec le français”, <i>Les Études françaises, aujourd'hui</i>, In Jelena Novaković (ed.), Belgrade : Faculté de Philologie, Društvo za kulturnu saradnju Srbija-Francuska, 2012, 271–283 (ISBN 978-86-6153-115-6) 5. Veran Stanojević, „Quelques aspects de l’indéfinitude en français et en serbe”, <i>Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu</i>, XXXVIII/3, Novi Sad: Filozofski fakultet, 2013, 59–71 (ISSN 0374-0730) 6. Veran Stanojević i Ljubica Đurić, „Sur les indéfinis singuliers génériques en français et en serbe”, <i>Travaux de linguistique 72</i>, 2016, 121–133 (ISSN 0082-6049). 7. Veran Stanojević, „La portée et les limites de l’approche distributionnelle des déterminants français”, <i>Српски језик, књижевност, уметност</i>. У: Милош Ковачевић, Јелена Петковић (ур.), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2018, 313–321 (ISBN 978-86-80796-24-6) 8. Веран Станојевић, „Неки аспекти употребе лексеме <i>један</i> у разговорном језику и француски преводни еквиваленти”, <i>Научни састанак слависта у Вукове дане</i>, 49/1, Београд: МСЦ, 2020, 73–84 (ISSN 0351-9066) 9. Stanojević, Veran i Đurić Ljubica. „Generic sentences in Serbian in comparison with French.” <i>Susretanja i prožimanja naših jezika i kultura : Pogled iz Srbije</i>, Odabrani radovi sa projekta <i>Jezici i kulture u vremenu i prostoru</i> (2011–2019). Ur. Snežana Gudurić, Tvrtko Prčić. Novi Sad : Univerzitet u Novom Sadu, 2021, 603–614 (ISBN: 978-86-6065-640-9).	
Предложени ментор својим потписом потврђује да прихвата менторство предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	

Датум прихватања менторства: 8.12.2025.	Потпис предложеног ментора ¹
--	---

¹Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

МЕНТОР	
Име и презиме:	др Маја Ивановић
Звање:	ванредни професор
Факултет или институција:	Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Општа лингвистика
Ако предложени ментор није на листи ментора Филолошког факултета, испуњеност услова за ментора потврђује се приложеном табелом из акредитације (m_tabela). Квалификације за менторство предложене теме се потврђују радовима из области којој припада предложена тема дисертације (најмање 5 радова).	
Ивановић, М. (2023). Придевске релативне клаузе у текстовима млађих основношколаца. <i>Књижевност и језик</i>, 70/1, 125-138.	
Ivanović, M. Panić Cerovski, N. (2024). Dependent clauses in the texts of seven-year-olds and ten-year-olds: a longitudinal approach. <i>Opera Slavica</i>, vol. 34/1, 89-106.	
Ивановић, М.(2025). Темпоралне одлике зависносложене реченице са временском клаузом у текстовима седмогодишњака и десетогодишњака. <i>Примењена лингвистика у част Весне Половине- Лингвистички мозаик</i>, ДПЈС, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 263-267.	
Ивановић, М. (2022).Атрибутски и предикативни придеви у наративним и експозиторним текстовима десетогодишњака. <i>Књижевност и језик</i>, 69/1, 177-192.	
Ивановић, М. (2021). <i>О језичком развоју у периоду проширивања језичких компетенција</i>. Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. ИСБН 978-86-6203-146-4	
Nikolić, M., Ostojić Zeljković S., Ivanović M. (2024). Validation of Serbian version of the LittleEARS Early Speech Production Questionnaire for the assessment of early language development in typically developing children. <i>Child, Care, Health and Development</i>, vol.50, issue 5.	
Ивановић М., Кашић З. (2012).Типови синтагми у промени комуникативног регистра код ученика четвртог разреда. VI међународни научни скуп <i>Специјална едукација и рехабилитација данас - Зборник радова</i>. Београд: Универзитет у Београду - Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 26-32.	
Ивановић, М., Кашић, З. (2014). Синтаксичка и прагматска својства аргументативних текстова ученика III и IV разреда основне школе. <i>Језици и културе у времену и простору 3</i>. Нови Сад: Филозофски факултет.	
Ивановић, М. (2015). Сличности и разлике у писаној синтакси између две генерације ученика четвртог разреда основне школе. <i>Језици и културе у времену и простору 4/2</i>. Нови Сад: Филозофски факултет, 177-188.	

Предложени ментор својим потписом потврђује да прихвата менторство предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.

Датум прихватања менторства:

8.12.2025.

Потпис предложеног ментора*

М. Ивановић

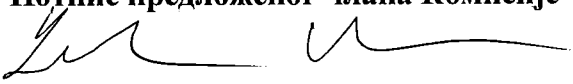
*Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

Табела 9.8. Компетентност ментора

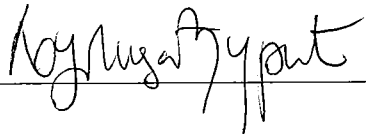
Име и презиме		Маја П. Ивановић	
Звање		Ванредни професор	
Ужа научна, уметничка односно стручна област		Општа лингвистика	
Академска каријера	Година	Институција	Ужа научна, уметничка односно стручна област
Избор у звање	2021.	Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију	Општа лингвистика
Докторат	2014.	Филолошки факултет	Општа лингвистика
Магистеријум	2008.	Филолошки факултет	Општа лингвистика
Диплома	2000.	Филолошки факултет	Општа лингвистика
Категоризација публикације научних радова из области датог студијског програма према класификацији ресорног Министарства просвете, науке и технолошког развоја а у складу са допунским захтевима стандарда за дато поље (минимално 5 не више од 20)			
1.	Ивановић Маја (2015). Сличности и разлике у писаној синтакси између две генерације ученика четвртог разреда основне школе. <i>Језици и културе у времену и простору</i> 4/2. Нови Сад: Филозофски факултет, 177-188. (M14)		
2.	Ивановић, М., Кашић, З. (2016). О употреби реченица са зависним клаузама у писаном изразу седмогодишњака. <i>Језици и културе у времену и простору</i> V, Нови Сад: Филозофски факултет, 545-556. (M14)		
3.	Ивановић Маја (2015). Карактеристике писаног дискурса ученика четвртог разреда основне школе. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> 47/1, 109-128. (M24)		
4.	Ивановић Маја (2016). Синтаксичка својства писаног дискурса ученика млађег основношколског узраста - лонгитудинални приступ. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> 48/1, 87-105. (M24)		
5.	Ивановић, М. (2016). Напоредни односи у реченици и синтаксичка сложеност текстова ученика млађег школског узраста. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> вол.15, бр. 4, 417-436. (M51)		
6.	Дрљан, Б., Вуковић, М., Ивановић, М. (2019). Именовање активности код деце са специфичним језичким поремећајем. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> , вол. 18, бр. 2, 133-156. (M51)		
7.	Ивановић, М., Дрљан, Б. (2019). Разумевање идиома код млађих и старијих одраслих особа. <i>Анали Филолошког факултета</i> , вол. 31 бр. 1, 267-284. (M51)		
8.	Шестић, М., Шешум, М., Радовановић, В., Ивановић, М. (2020). Хумор у култури Глувих. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> , вол.19, бр. 1, 43-57. (M51)		
9.	Ивановић, М., Ђорђевић, Ј. (2020). Синтаксички показатељи полнолекта у каснијој фази језичког развоја. <i>Анали Филолошког факултета</i> , вол. 32, бр. 2, 345-361.(M51)		
10.	Ивановић, М. (2023). Придевске релативне клаузе у текстовима млађих основношколаца. <i>Књижевност и језик</i> , 70/1, 125-138. (M51).		
11.	Ивановић, М. (2022). Атрибутски и предикативни придеви у наративним и експозиторним текстовима десетогодишњака. <i>Књижевност и језик</i> , 69/1, 177-192. (M51)		
12.	Ivanović, M. N. Panić-Cerovski (2024). Dependent clauses in the texts of seven-year-olds and ten-year-olds : longitudinal approach. <i>Opera Slavica</i> , 34/1, 89-106. (M23).		
Збирни подаци научне активности наставника			
Укупан број цитата, без аутоцитата		13	
Укупан број радова са SCI (или SSCI) листе			
Тренутно учешће на пројектима		Домаћи	Међународни
Усавршавања			

Биографија

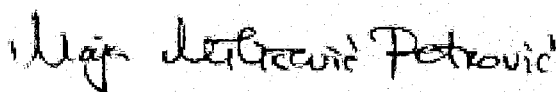
Маја Ивановић је рођена 1974. године у Београду. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду 2000. године на Групи за српски језик и књижевност са општом лингвистиком, где је и магистрирала 2008. године (*Варијације темпа и гласности у говорној експресији примарних емоција*, ментор: проф. др Весна Половина) и одбранила докторску тезу 2014. године (*Синтаксичке конструкције у писаном дискурсу деце узраста од седам до десет година*, ментор: проф. др Јасмина Московљевић Поповић). Од 2002. године запослена је на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију (раније Дефектолошки факултет) Универзитета у Београду где тренутно изводи наставу на основним студијама из предмета: Фонетика, Лингвистика и Онтогенеза језика; на мастер студијама из Форензичке фонетике и на докторским студијама из предмета Лингвистички приступ анализи језичких поремећаја. Од академске 2024/25. године ангажована је на предмету Форензичка лингвистика на Катедри за општу лингвистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ И 1. ЧЛАН	
Име и презиме:	др Милица Динић Маринковић
Звање:	доцент
Факултет или институција:	Филолошки факултет, Универзитет у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Примењена лингвистика
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (d_tabela) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије*
10.12.2025.	

*Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ	
Име и презиме:	др Љубица Ђурић
Звање:	доцент
Факултет или институција:	Филолошки факултет, Универзитет у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Романистика
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (<i>d_tabela</i>) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије*
10.12.2025.	

*Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ	
Име и презиме:	др Маја Миличевић Петровић
Звање:	ванредни професор
Факултет или институција:	Универзитет у Болоњи
Ужа област научноистраживачког рада:	Примењена лингвистика
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (d_tabela) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1. Miličević Petrović, Maja; Kraš, Tihana, 2024. <i>Statistička analiza podataka u eksperimentalnim istraživanjima usvajanja drugoga jezika</i>, Rijeka, Sveučilište u Rijeci, pp. 294. ISBN: 978-953-361-121-1 (e-izdanje), ISBN: 978-953-361-120-4 (štampano izdanje) [monografija]	
2. Miličević Petrović, Maja; Vuković, Teodora; Mirić, Mirjana; Konior, Daria V.; Escher, Anastasia, 2023. Toward sociolinguistic corpora of Torlak, <i>Zeitschrift Fuer Slavische Philologie</i>, 79, 123-151.	
3. Miličević Petrović, Maja; Grubor, Jelena, 2019. Input i postignuće u usvajanju stranog jezika, <i>Anali filološkog fakulteta</i>, 31, 183-212.	
4. Miličević, Maja; Kraš, Tihana, 2017. Translation between L2 acquisition and L1 attrition: Anaphora resolution in Italian by English-Italian trainee translators, <i>Applied Linguistics</i>, 38, 21-42.	
5. Bernardini, Silvia; Ferraresi, Adriano; Miličević, Maja, 2016. From EPIC to EPTIC — Exploring simplification in interpreting and translation from an intermodal perspective, <i>Target</i>, 28, 61-86.	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије*
10.12.2025.	

Maja Miličević Petrović zaposlena je u zvanju vanrednog profesora za oblast Opšta lingvistika na Odseku za prevođenje Univerziteta u Bolonji, Italija, nakon što je do 2020. godine bila članica Katedre za opštu lingvistiku Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu (u zvanju docenta 2010-2016, u zvanju vanrednog profesora 2016-2020). Diplomirala je 2001. godine na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, na Katedri za italijanski jezik i književnost, a master studije iz oblasti engleskog jezika i primenjene lingvistike (2004. godine) i doktorat iz oblasti usvajanja drugoga jezika (2008. godine) stekla je u Istraživačkom centru za engleski jezik i primenjenu lingvistiku (*Research Centre for English and Applied Linguistics*) na Univerzitetu u Kembridžu u Velikoj Britaniji, pod mentorstvom prof. dr. Tereze Parodi (Teresa Parodi).

U svom istraživačkom radu bavi se morfosintaksom, usvajanjem drugoga jezika, lingvističkim odlikama prevoda i korpusnom lingvistikom. Jezici kojima se najviše bavi jesi srpski, italijanski i engleski. Koautorka je dve monografije, *Eksperimentalne metode u istraživanjima usvajanja drugoga jezika* (Filozofski fakultet Univerziteta u Rijeci, 2015) i *Statistička analiza podataka u eksperimentalnim istraživanjima usvajanja drugoga jezika* (Filozofski fakultet Univerziteta u Rijeci, 2025). Članica je uredničkoga odbora časopisa *Italica Belgradensia* (Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu) i časopisa *Strani jezici* (Hrvatsko filološko društvo). Bila je među idejnim tvorcima strateškog partnerstva Erasmus+ *Upgrading the SKills of Linguistics and Language Students* (UPSKILLS), u kome je učestvovala u definisanju novih ciljnih profila za studente jezika i lingvistike i u izradi nastavnih materijala. Bila je rukovodilac srpskoga tima projekta (*Dis-)entangling Traditions on the Central Balkans: Performance and Perception* (TraCeBa) u potprogramu ERA.Net RUS Plus u okviru programa FP7/Horizont 2020 Evropske unije, kao i srpske strane institucionalnog partnerstva *Regional Linguistic Data Initiative* (ReLDI), posvećenog unapređenju metodologije i resursa za istraživanje srpskog jezika, koji je finansirala Švajcarski nacionalni fond za nauku. Trenutno učestvuje u jednom nacionalnom istraživačkom projektu u Italiji (UNITE – *Universally Inclusive Technologies to Practice English*), a nedavno je u Srbiji završen projekat u koji je bila uključena kao spoljni saradnik (VLingS – *Vulnerable Languages and Linguistic Varieties in Serbia*, program „Ideje“ Fonda za nauku Republike Srbije).

Drži nastavu iz oblasti opšte lingvistike i usvajanja drugoga jezika, kao i kvantitativne obrade jezičkih podataka. Autorka je ili koautorka sedam *online* kurseve (četiri na srpskom i tri na engleskom jeziku) posvećenih različitim područjima metodologije istraživanja u lingvistici (<https://elearn.mnf.uzh.ch>, <https://upskills.fil.bg.ac.rs>).

Образац 2.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ПРИЈАВА
теме докторске дисертације

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) и презиме кандидата:

Емилија (Душко) Милојевић

Датум и место рођења (општина, град, држава):

24.9.1997. Ужице, Србија

Кућна адреса кандидата:

Адреса кандидата на послу:

Кућни телефон кандидата:

/

Е-mail адреса кандидата:

emilija.milojevic@fil.bg.ac.rs

Мобилни телефон кандидата:

Телефон кандидата на послу:

Кликните да бисте почели унос текста.

ОСНОВНЕ СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио основне студије:

Филолошки факултет – Универзитет у Београду

Стечени академски назив кандидата по завршеним основним студијама:

Дипломирани професор језика и књижевности

Година дипломирања:

2020.

МАСТЕР (или МАГИСТАРСКЕ) СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио магистарске или мастер студије:

Филолошки факултет – Универзитет у Београду

Тема магистарског или мастер рада:

Анализа синтаксичке комплексности у писаним радовима студената треће године француског језика

Стечени академски назив по завршеним магистарским или мастер студијама:

Мастер професор језика и књижевности

Година одбране магистарског или мастер рада:

2021.

ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА

Пун наслов предложене теме докторске дисертације:

**Развој именичке синтагме у писаном дискурсу србофоних студената
француског језика**

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације:

(обавезно се наводи једна од научних области за које је Факултет матичан – филолошке науке; библиотекарство; културолошке науке и комуникологија)

Филолошке науке

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације:

(листа ужих научних области налази се у чл. 12 Статута Факултета)

Примењена лингвистика, Општа лингвистика, Романистика

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације:

(нпр. српски/енглески/руски језик, српска/енглеска/руска књижевност, фонологија, синтакса, анализа дискурса, обрада природних језика, версификација, наратологија, компаратистика итд.)

Усвајање другог језика, Усвајање писаног дискурса, Синтаксички развој у другом
језику

Језик на ком ће дисертација бити писана и брањена:

(уколико се теза не пише на српском језику, кандидат предаје образац пријаве, образложење и библиографију и на српском језику и у преводу на језик тезе)

Српски језик

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Име и презиме ментора:

др Веран Станојевић

Звање:

Редовни професор

Факултет или институција:

Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Ужа област научноистраживачког рада:

Романистика

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације који га квалификују за менторство (најмање 5 радова):

1.	Veran Stanojević, <i>Les noms de nombre en français. Essai de sémantique formelle</i> , Beograd: Filološki fakultet u Beogradu, 2007 (ISBN 978-86-86419-28-6) – monografija.
2.	Veran Stanojević i Ljubica Đurić, „Sur les indéfinis singuliers génériques en français et en serbe”, <i>Travaux de linguistique</i> 72, 2016, 121–133 (ISSN 0082-6049).
3.	Veran Stanojević, „La portée et les limites de l’approche distributionnelle des déterminants français”, <i>Српски језик, књижевност, уметност</i> . У: Милош Ковачевић, Јелена Петковић (ур.), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2018, 313–321 (ISBN 978-86-80796-24-6)
4.	Веран Станојевић, „Неки аспекти употребе лексеме <i>један</i> у разговорном језику и француски преводни еквиваленти”, <i>Научни састанак слависта у Вукове дане</i> , 49/1,

	Београд: МСЦ, 2020, 73–84 (ISSN 0351-9066)
5.	Stanojević, Veran i Đurić Ljubica. „Generic sentences in Serbian in comparison with French.” <i>Susretanja i prožimanja naših jezika i kultura : Pogled iz Srbije</i> , Odabrani radovi sa projekta <i>Jezici i kulture u vremenu i prostoru</i> (2011–2019). Ur. Snežana Gudurić, Tvrtko Prčić. Novi Sad : Univerzitet u Novom Sadu, 2021, 603–614 (ISBN: 978-86-6065-640-9).

Предложени ментор потписом потврђује да прихвата менторство на предложеној теми, а да је **број докторских дисертација** које су у процесу израде или одобрења на којима је тренутно ментор: 0.

Датум прихватања менторства:

Потпис предложеног ментора

8.12.2025.

Име и презиме ментора:

др Маја Ивановић

Звање:

Ванредни професор

Факултет или институција:

Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду

Ужа област научноистраживачког рада:

Општа лингвистика

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације који га квалификују за менторство (најмање 5 радова):

1.	Ивановић М., Кашић З. (2012). Типови синтагми у промени комуникативног регистра код ученика четвртог разреда. VI међународни научни скуп <i>Специјална едукација и рехабилитација данас - Зборник радова</i> . Београд: Универзитет у Београду - Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 26-32.
2.	Ивановић, М. (2016). Синтаксичка својства писаног дискурса ученика млађег основношколског узраста – лонгитудинални приступ. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> 48/1, 87-105.
3.	Ивановић, М. (2016). Напоредни односи у реченици и синтаксичка сложеност текстова ученика млађег школског узраста. <i>Специјална едукација и рехабилитација</i> вол.15, бр. 4, 417-436. ISSN 1452-7367
4.	Ивановић, М., Ђорђевић, Ј. (2020). Синтаксички показатељи полнолекта у каснијој фази језичког развоја. <i>Анали Филолошког факултета</i> , вол. 32, бр. 2, 345-361.
5.	Ивановић, М. (2021). <i>О језичком развоју у периоду проширивања језичких компетенција</i> . Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. ИСБН 978-86-6203-146-4

Предложени ментор потписом потврђује да прихвата менторство на предложеној теми, а да је **број докторских дисертација** које су у процесу израде или одобрења на којима је тренутно ментор: 0.

Датум прихватања менторства:

Потпис предложеног ментора

8.12.2025.

Уз Пријаву кандидат прилаже:

1. попуњен образац **образложења** предлога теме докторске дисертације,
2. попуњен образац **биобиблиографије** кандидата,
ВАЖНА НАПОМЕНА: Сви кандидати који бране докторску дисертацију на Универзитету у Београду пре одбране морају имати један рад објављен или прихваћен за штампу у часопису са релевантне листе часописа у складу са прописима Универзитета у Београду.
3. пријаву докторске дисертације са образложењем и биобиблиографијом у електронском облику као Word документ(CD),
4. **потврду** да је стекао 120 ЕСПБ на ДАС,
5. оверену копију **дипломе о завршеним основним студијама**,
6. оверену копију **дипломе о завршеним мастер (или магистарским) студијама**,
7. **извод из матичне књиге рођених** са уписаним држављанством,
8. доказ о уплати **трошкова** пријављивања докторске дисертације.

Подносилац пријаве својим потписом потврђује да предложену тему није пријављивао на другој високошколској установи у земљи или иностранству.

Име и презиме кандидата:

Емилија Милојевић

Број досијеа:

2021/30007

Датум подношења пријаве:

9.12.2025.

Потпис кандидата

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
теме докторске дисертације

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Емилија Милојевић

Број досијеа:
2021/30007

Радни наслов теме докторске дисертације

Развој именичке синтагме у писаном дискурсу србофоних студената француског језика

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације

Филолошке науке

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Примењена лингвистика, Општа лингвистика, Романистика

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације

Усвајање другог језика, Усвајање писаног дискурса, Синтаксички развој у другом језику

Предмет научног истраживања

У оквиру области усвајања другог језика, од шездесетих година прошлог века до данас, истраживачи су тежили да објективно измере језички напредак у усвајању другог језика, тј. да дођу до адекватног индекса развоја другог језика, по угледу на постојеће индексе развоја матерњег језика, као што су средња дужина исказа изражена бројем морфема – *MLU* (Brown, 1973), средња дужина одговора изражена бројем речи – *MLR* (в. Shriner, 1969 за дискусију о овом индексу), индекс продуктивне синтаксе – *IPSyn* (Scarborough, 1990). У оквиру студија чији је фокус био на развоју писаног језика у J1, посебно су значајне Хантове студије (Hunt, 1965; 1970) које су имале велики утицај и на истраживања J2. Хант (Hunt, 1965) је, мерећи децју писану продукцију у првом језику (J1), трагао за адекватнијим начином операционализације синтаксичког развоја у J1 (до тада, у истраживањима писаног језика, углавном су мерене дужине реченица и клауза које деца

продукују на различитим узрастима). На основу уочених разлика у синтаксичкој компетенцији између деце старијег и млађег узраста, која се огледа у тенденцији да деца старијег узраста пишу текстове који садрже дуже клаузе и имају већи број зависних клауза него деца млађег узраста, Хант (Hunt, 1965) је предложио нови индикатор језичке зрелости – тзв. Т-јединицу (енгл. *minimal terminable unit/ T-unit*), која подразумева једну независну клаузу и све њој подређене елементе. Осим дужине Т-јединице, која је постала најчешће коришћен индикатор синтаксичког развоја, предложени су и индикатори попут мерења броја клауза у Т-јединици (C1/T), који пружа увид у то колико је субординираних клауза употребљено у текстовима или броја Т-јединица у реченици (T/S), који пружа увид у то у којој мери су Т-јединице координиране у оквиру реченице (Hunt, 1965: 40,53).

Нови начин мерења синтаксичког развоја у J1 и нове јединице мере убрзо су постали прихваћени и распрострањени и у студијама синтаксичког развоја у J2. Овакав развој био је у првом реду детерминисан потребом да се језичка продукција ученика J2 боље опише, као и да се омогући поређење резултата група испитаника са различитим нивоима знања J2. У области усвајања J2 синтаксички развој и синтаксичка комплексност језика ученика дефинишу се и операционализују на различите начине. Током шездесетих и седамдесетих година, синтаксичка комплексност ученичког језика посматрана је као једнодимензионални конструкт, што је подразумевало да може бити измерена помоћу свега неколико индикатора које су се заснивали претежно на дужини појединих синтаксичких јединица, изражених бројем речи (енгл. *length-based measures*). Основна претпоставка била је да са повећањем компетенције у другом језику расте и број информација које је ученик у стању да искаже што, последично, повећава и дужину синтаксичких јединица. Раст дужине клаузе или реченице сматран је доказом усложњавања језика ученика и, последично, раста компетенције у J2. Синтаксички развој је овде схваћен као линеаран, постепен и континуиран прелаз од продуковања краћих и једноставних реченица до дужих и комплекснијих. Осим јединица мере заснованих на дужини јединица, истраживачи су користили и јединице мере засноване на уделу субординираних јединица у тексту. Дужина синтаксичких јединица и удео субординације и координације у ученичким текстовима операционализовани су различитим мерама: у многобројним истраживањима (нпр. Monroe, 1975; Larsen–Freeman & Strom, 1977; Gaies, 1980; Wolfe-Quintero et al., 1998) мерене су просечна дужина Т-јединице, просечна дужина клаузе, Т-јединице и реченице, број клауза по Т-јединици, број Т-јединица по реченици и сл.

Коришћени индикатори повезани су са предложеним моделима синтаксичког развоја у J1 и J2. Према Ханту (Hunt, 1970: 34), синтаксички развој у J1 подразумева постепени прелазак од координације Т-јединица преко координације предиката уз изостављање идентичних субјеката до изостављања идентичних предиката, уз редукују независних клауза у субординиране. Предложена секвенца синтаксичког развоја у J2 подразумева да ученици на почетном нивоу знања другог језика своје идеје изражавају паратаксом, тј. користећи јукстапозицију и координацију елемената у оквиру исказа, а на вишем нивоу знања идеје изражавају хипотаксом, користећи субординиране клаузе, што се сматра показатељем напреднијег ступња у усвајању J2, док се на највишем нивоу знања идеје изражавају употребом елаборираног језика који садржи комплексне синтагме и мањи удео субординираних клауза (Norris & Ortega, 2009: 562-563).

Иако је идеја о важности анализе сложености именичке синтагме присутна још код Ханта (Hunt, 1965), који истиче тенденцију да деца старијег узраста продукују именичке синтагме са више модификатора и да клаузе редукују на неклаузалне именичке модификаторе, у области усвајања J2 ова идеја добија на значају тек у последњих десетак година, када је приступ изучавању синтаксичке комплексности ученичког језика промењен тако да именичка синтагма постане фокус проучавања. Халидеј (Halliday, 1989:75-87), разматрајући лексичке и синтаксичке разлике између писаног и усменог енглеског језика, закључује да постоје разлике у *типу* комплексности у ова два језичка модалитета: различити ванјезички феномени у писаном језику изражавају се именицама и

именичким синтагмама (нпр. *improvements, costs*), што доприноси већој лексичкој густини писаног језика, док су ти исти феномени у говору изражени глаголима (нпр. *has improved, doesn't cost*), што сугерише да усмени језик фаворизује клаузе и има мању лексичку густину. Ово је идеја која ће неколико деценија касније поново постати актуелна и која ће у великој мери обликовати и усмерити предмет истраживања у студијама језичког развоја у J2.

Дакле, пре нешто више од десет година, у оквиру студија изучавања синтаксичке комплексности и синтаксичког развоја ученичког језика, акценат је са јединица мере које су засноване на клаузалној субординацији (попут броја клауза по Т-јединици или броја зависних према укупном броју клауза у тексту и сл.) пренет на развој индекса који више одговара природи писаног језика – индекса заснованог на дужини именичких синтагми (израженој бројем речи које чине синтагму) и њиховој сложености (израженој бројем, типом и учесталости модификатора), највише захваљујући резултатима корпусног истраживања писаног енглеског језика представљених у утицајним радовима Бајбера и сарадника (Biber & Gray, 2010, 2011; Biber et al., 2011). У овим радовима преиспитује се дотадашње традиционално ослањање на заступљеност субординираних клауза у ученичким текстовима као начин мерења синтаксичке комплексности и испитује да ли је тако операционализован конструкт комплексности заиста карактеристика писаног језика. Према овим ауторима (Biber et al., 2011: 8, 32), дотадашња истраживања заснивала су се на употреби традиционалних мера синтаксичке комплексности за које не постоје емпиријски докази, тј. корпусна истраживања која би показала да су оне адекватне за описивање писаног језика; ове мере су *a priori* одабране и примењене на анализу ученичких текстова. Анализа је спроведена на корпусу писаног дискурса који је укључивао научне радове из четири опште научне дисциплине и који представља узорак „напредне“ писане продукције и на корпусу усменог дискурса енглеског језика који је укључивао свакодневне конверзације испитаника. На основу резултата, аутори закључују да су граматичка обележја која се до тог тренутка традиционално везују за комплексност писаног језика, попут клаузалне субординације, чешћа у конверзацији него у анализираном узорку напредног писаног дискурса. Резултати овог истраживања указују да је синтаксичка комплексност напредног писаног дискурса (и специфично, академског регистра) суштински различита од комплексности усменог дискурса, односно да је субординација клауза карактеристична за конверзацију, а да су сложене именичке синтагме главна обележја веома напредне писане продукције.

Управо су ова истраживања понудила нова сазнања о природи појединих типова писаних текстова и значајно утицала на промену перспективе изучавања ученичких текстова. У литератури се често језичка обележја објављених научних радова пореде са истим обележјима студентских писаних радова, тј. академско писање се сматра узорком веома напредне писане продукције и идеалним, завршним стадијумом развоја писане компетенције који студенти и ученици треба да достигну. У савременим студијама и сам конструкт комплексности посматра се као мултидимензионалан конструкт који се састоји из више различитих димензија комплексности (комплексност на нивоу реченице, на нивоу клаузе и на нивоу синтагме – енгл. *sentence complexity, clausal complexity, phrasal complexity*), које је потребно засебно операционализовати. У фокусу савремених истраживања ученичког J2 налази се синтаксичка комплексност на нивоу синтагме (тзв. синтагматска комплексност – енгл. *phrasal complexity*), односно анализира се тип, број и учесталост модификатора, удео синтагми просте структуре и комплексних именичких синтагми у ученичким текстовима и сл.

Будући да је у различитим истраживањима показано да је употреба сложених именичких синтагми једно од главних обележја напредне писане продукције, за разлику од говорног језика којег карактерише употреба субординираних клауза (Halliday, 1989; Halliday & Martin, 1993; Biber & Gray 2010; 2011, Biber et al., 2011; Menke & Strawbridge, 2019), те да се степен елаборације именичке синтагме показао као стабилан индикатор синтаксичког развоја у првом (Hunt, 1965; Ravid & Berman, 2010; Staples et al., 2016; Fang et al., 2021; Durrant & Brenchley, 2023) и другом

језику (Parkinson & Musgrave, 2014; Ansarifar et al., 2018; Kim, 2020; Seo & Oh, 2024), у фокусу овог истраживања је развој именичке синтагме у писаном дискурсу на француском језику код србофоних студената француског језика. Имајући у виду да „учење писања у академском контексту подразумева овладавање употребом именичких синтагми“ (Fang et al., 2021: 3), те важности стицања компетенције у писаној продукцији на другом језику у контексту формалног образовања, у оквиру овог истраживања биће испитана синтагматска комплексност студентских текстова студената прве, друге, треће и четврте године француског језика на Катедри за романистику Филолошког факултета у Београду, како би се откриле развојне тенденције и утврдило да ли писани језик студената виших година има обележја напредне писане продукције, тј. да ли студенти успешно „кондензују“ информацију кроз већу употребу именичких синтагми (Mazur Palandre & Jisa, 2012: 360).

Основне хипотезе од којих се полази у планираном истраживању

Планирано истраживање полази од следећих хипотеза:

1. Писани дискурс студената ће се усложњавати са годинама студија, односно са претпостављеним напретком у владању системом циљног језика (француског), тако да ће конструкције које се, према предложеним теоријским моделима синтаксичког развоја у J2, сматрају карактеристичним за више нивое компетенције (сложене именичке синтагме) постати чешће и структурно сложеније у студентским радовима.
2. Именичке синтагме ће се од просте, минималне структуре (детерминатор + именица или само именица без детерминатора) или минимално проширене структуре, тј. синтагме са једним модификатором (нпр. детерминатор + придев + именица) на нижим нивоима компетенције развити у вишеструко модификоване именичке синтагме на вишим нивоима компетенције, тј. проценат комплексних именичких синтагми ће се увећавати са све већом компетенцијом у J2.
3. Именичке синтагме ће на вишим нивоима компетенције постати предмет софистицираније елаборације – уместо низа придевских модификатора, као модификатори ће се наћи и предлошко-падежне конструкције (фр. *syntagme prépositionnel*), као и субординиране клаузе, тј. модификатори ће постати фреквентнији и разноврснијег типа.
4. Студенти на нижим годинама студија ће се више ослањати на директно преузимање именичких синтагми наведених у тексту задатка и њихово коришћење у сопственом тексту него студенти виших година студија, који ће у већој мери манипулисати структуром синтагми из текста задатка.

Циљ истраживања и очекивани резултати

Главни циљеви истраживања су следећи:

1. Циљ истраживања је емпиријски проверити да ли је комплексност именичке синтагме директно пропорционална степену компетенције у циљном језику, тј. да ли употреба сложене именичке синтагме представља адекватан индикатор језичког напретка у француском као J2.
2. Циљ истраживања је, такође, проверити да ли развој именичке синтагме у писаном француском језику србофоних студената одговара претпостављеним развојним тенденцијама ове конструкције, према којима се именичка синтагма развија тако да модификатори постају бројнији и разноврснији (Hunt 1965; Ravid & Berman, 2010) и да ли одговара шире посматраном теоријском моделу развоја синтаксичке компетенције у другом

језику, који подразумева прелаз од координације преко субординације до завршног, најнапреднијег стадијума синтаксичког развоја – стадијума на којем се користе језичка средства која кондензују информацију и клаузалне елементе трансформишу у неклаузалне (Gaies, 1980; Norris & Ortega, 2009), попут комплексних именичких синтагми.

3. Наредни циљ истраживања је да се допринесе разумевању различитих фаза и процеса у току развоја синтаксичке компетенције у француском језику код србофоних студената, и шире, да се обогати постојећи корпус истраживања о усвајању француског као страног код србофоних студената, који је тренутно ограничен на истраживања која различите језичке феномене проучавају из претежно методичког и дидактичког угла.
4. Циљ истраживања је и дати нове увиде у језичке карактеристике и комплексност текстова студената на нижим годинама студија, будући да се највећи број консултованих радова бави анализом језичке компетенције испитаника на напредном или веома напредном нивоу знања J2 (нпр. Bartning, 1997, 2000, 2009; 2016; Agren, 2009; Lundell & Lindqvist, 2012; Lundell et al., 2014; Bartning et al., 2015) и анализом комплексности објављених радова истраживача који пишу научне радове на J1 и J2 (нпр. Wu et al., 2020; Casal et al., 2021; Yin et al., 2021), а да се мање пажње посвећује синтаксичкој комплексности текстова ученика на нижим нивоима учења J2 или на самом почетку учења J2. Само на основу обележја текстова ученика на напредном нивоу знања J2 не могу се давати претпоставке о развојним тенденцијама, а диспропорционално велики број радова који анализирају експертско писање на другом језику или синтаксичку комплексност текстова ученика на веома напредном нивоу знања J2 открива само „идеални“ завршни стадијум усвајања другог језика, док су почетни стадијуми усвајања, тј. комплексност ученичког писаног језика на почетку високог образовања и развојне тенденције мање истражени.
5. Циљ истраживања је и дати нове увиде у комплексност ученичких текстова на другом језику који није енглески, будући да се највећи број истраживача бави усвајањем енглеског као J2, док су други језици, који нису енглески, далеко мање присутни у истраживањима.

Очекивани резултати истраживања:

1. Очекује се да ће анализа именичких синтагми показати да писани дискурс студената постепено поприма одлике напредне писане продукције, тако што ће се студенти више ослањати на елаборацију именичких синтагми како буду више напредовали у стицању језичких компетенција у француском језику, односно да ће главно средство преношења идеја у писаном дискурсу постати вишеструко сложене именичке синтагме.
2. Очекује се да ће се проценат комплексних именичких синтагми, као и број и учесталост модификатора повећавати са нивоом знања, односно са годинама студија, и да ће репертоар модификатора постати разноврснији и комплекснији.
3. Са порастом нивоом знања, односно године студија, очекује се мање ослањање на синтаксичке конструкције присутне у задатку за писање и већа способност манипулације деловима структуре именичких синтагми из текста задатка.

Теоријски оквир на који ће се истраживање ослањати

Предложено истраживање ослањаће се на резултате постојећих истраживања о синтагматској комплексности писаног језика у J1 и код ученика J2, са акцентом на истраживања која су се бавила усвајањем енглеског као J2 (као најбројнијих) и студија у чијем је фокусу усвајање француског и сродних језика (италијанског, шпанског) као J2.

Истраживања енглеског језика као матерњег потврдила су претпоставку да са узрастом и годинама школовања испитаника расте и сложеност именичких синтагми (нпр. Hunt, 1965; Ravid &

Berman, 2010; Staples et al., 2016; Durrant & Brenchley, 2023). У истраживањима енглеског језика као J2 и енглеског језика за академске сврхе (енгл. *English for Academic Purposes*) истраживачи су такође детектовали раст сложености именичких синтагми код напреднијих група испитаника (нпр. Parkinson & Musgrave, 2014; Mazgutova & Kormos, 2015; Rosmawati, 2019).

Истраживања француског као J2 откривају разлике у употреби именичке синтагме код веома напредних неизворних говорника француског и изворних говорника, при чему именичке синтагме изворних говорника имају већу просечну дужину и већи број модификатора од оних које продукују неизворни говорници (Bartning et al., 2015). Истраживања овог типа сведоче о статусу именичке синтагме као индикатора напредне језичке употребе и показују важност анализе употребе комплексних именичких синтагми у ученичком језику ради утврђивања у којој се мери ученици по овом параметру приближавају изворним говорницима циљног језика.

Истраживање ће се ослонити и на студије у области усвајања писаног језика у J2 које теже да објективно измере, тј. да што адекватније операционализују теоријске конструкте комплексности, тачности и флуентности, који се скраћено називају *CAF* (*Complexity, accuracy, fluency*). Циљ студија у оквиру *CAF*-традиције јесте што адекватније описати језичку продукцију ученика и доћи до стабилних индикатора напретка у J2, тј. доћи до универзалног индекса развоја J2 који би био релевантан за било који циљни језик испитаника, окружење, околности учења и сл.

Најзад, методологија овог истраживања развијена је у складу са препорукама за нацрт и спровођење истраживања у области усвајања J2 (Mackey & Gass, 2005; Kraš & Miličević, 2015).

Оквирни опис материјала који ће се користити и метода за његову анализу

За анализу развоја именичке синтагме биће коришћен корпус писаних текстова које су написали студенти прве, друге, треће и четврте године француског језика на Катедри за романистику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Елицитирани аргументативни текстови студената настали су као слободна аргументативна продукција на основу задатог промпта на француском језику. Студенти су на располагању имали око шездесет минута за писање текста чија дужина није била ограничена. За време израде текста студенти нису имали приступ речницима, граматикама и другим језичким ресурсима.

Поред писаног текста, друга два дела истраживања састоје се из социолингвистичког упитника и тзв. *cloze* теста. За прикупљање социолингвистичких варијабли које се тичу испитаника користи се социолингвистички упитник. Овај упитник се састоји од различитих питања којима се омогућава добијање оних социо-демографских информација које су од значаја за истраживање (пол, узраст, година студија, године учења француског језика, матерњи језик, страни језици и самопроцена нивоа знања тих језика, самопроцена знања циљног језика (француског), боравак у земљи где се циљни језик говори, комуникација и употреба циљног језика приликом обављања различитих типова активности и сл.). Трећи део истраживања подразумева додатну проверу нивоа знања француског језика испитаника одговарајућим тзв. *cloze* тестом за француски језик (Tremblay & Garrison, 2010).

Корпус есеја који ће бити предмет анализе чине аргументативни есеји свих студената француског језика од 1. до 4. године који су у тренутку прикупљања грађе редовно пратили часове предавања и вежби и били присутни на часовима када се истраживање спроводило. Током прелиминарног издвајања именичких синтагми на узорку од 20 есеја студената прве године, издвојено је око 650 именичких синтагми чији је центар именица. Претпоставка је да ће број именичких синтагми у текстовима студената на вишим годинама студија бити већи, имајући у виду тенденцију да студенти на вишим нивоима знања обично пишу дуже текстове него студенти на нижим нивоима знања J2 – дужина есеја такође се традиционално сматра значајним показатељем нивоа знања, тј. помоћу дужине есеја могу се разликовати напредни ученици J2 од почетника (Kim,

2020:7), те се стога очекује и пропорционално већи број именичких синтагми у овим поткорпусима (радови студената друге, треће и четврте године).

Анализа ће бити извршена превасходно квантитативно, према различитим параметрима. Најпре ће у сваком тексту бити издвојене именичке синтагме чији је центар именица. Именичке синтагме чији је центар заменица остаће ван оквира анализе у овом раду. Именичке синтагме које садрже грешке или омашке идентификоване у самој структури (изостанак детерминатора) или у међуодносу елемената (недостатак конгруенције), такође ће бити уврштене у анализу. С обзиром да је циљ анализе утврдити у којој мери су студенти способни да користе сложене именичке синтагме и да ли се та способност повећава са компетенцијом у J2, те да ли елаборација именичке синтагме може представљати стабилан индикатор напретка у J2, грешке у конгруенцији између елемената (уп. примере синтагми са грешкама: *tous les matières, *l'avantages, *notre réactions, *des amis pour tout la vie, *les matières qui sont importante pour notre avenir) не утичу на способност испитаника да проширују основну структуру именичке синтагме и стога ће и овакве синтагме бити уврштене у анализу, премда рад неће подразумевати детаљну анализу ученичких грешака. Грешке овог типа спадале би у димензију *тачности* (*Accuracy*) у оквиру CAF-парадигме, одвојену од димензије *комплексности* (*Complexity*) која је у фокусу овог истраживања.

Након идентификације и ексерпировања именичких синтагми из корпуса, биће израчунат укупан број именичких синтагми у целом корпусу и засебно по поткорпусима. Именичком синтагмом сматраћемо највећу конструкцију чији је центар именица, док уже именичке синтагме које служе као модификатори неће бити бројане као засебне синтагме, већ само као зависни чланови главне, шире синтагме (нпр. у оквиру синтагме *le nombre des jours libres*, као синтагма ће бити издвојена цела конструкција, док структура уже именичке синтагме у оквиру предлошко-падежне конструкције (фр. *syntagme prépositionnel*) *des jours libres* неће бити даље анализирана, већ ће бити идентификована само као зависни члан шире синтагме са именицом *nombre* као центром; ово је значајно ради избегавања дуплог бројања (Ravid & Berman, 2010: 8).

Синтагматска комплексност биће најпре изражена дужином ове синтаксичке јединице, те израчуната као број речи који чини именичку синтагму. Осим овакве анализе комплексности, која даје увид у проширење синтагме новим конституентским елементима и информацијама, неопходно је одредити шта у структури именичке синтагме доводи до проширивања ове јединице – тј. каква је структурна комплексност (Bulté & Housen, 2012). Тип елаборације именичке синтагме биће операционализован кроз присуство модификатора, позицију модификатора (премодификатор или постмодификатор или и пре- и постмодификатор), тип модификатора (придеви, придевске синтагме, клаузални елементи, предлошко-падежне конструкције (фр. *syntagme prépositionnel*) и сл.) и број модификатора помоћу којих се синтагма проширује, као и њихову учесталост. Након анализе типова и броја модификатора у идентификованим именичким синтагмама у корпусу, биће израчуната учесталост именичких синтагми са постмодификаторима и премодификаторима, као и учесталост именичких синтагми према различитом типу и броју модификатора, укупно у корпусу, као и у поткорпусима. Најзад, биће приказана и просечна дужина именичких синтагми, изражена бројем речи по синтагми, у поткорпусима и у целом корпусу ученичких текстова. На крају, биће спроведена и адекватна статистичка анализа према релевантним статистичким параметрима.

Осим анализе комплексности свих именичких синтагми у корпусу, чији је циљ да утврди постоји ли развојни тренд усложњавања именичких синтагми са растом компетенција у циљном језику, биће засебно израчуната и комплексност оних именичких синтагми у ученичким текстовима које нису идентичне онима присутним у тексту задатка како би се утврдило у којој мери су студенти способни да манипулишу и алтернирају лексеме и структуре које су им дате у тексту задатка. Дословно преузимање и често коришћење именичких синтагми из текста задатка може утицати на општу комплексност анализираних текстова и тако значајно утицати на резултате анализе (в. Mazur Palandre & Jisa, 2012), па ће се адекватном контролом ове варијабле доћи до прецизнијих и поузданијих резултата.

Поред анализе свих именичких синтагми у поткорпусима, те добијања резултата према години студија, анализа ће бити спроведена и у односу на групу којој студенти на истој години студија припадају (почетна група или група која наставља учење), како би се утврдило да ли постоје, и на којим годинама студија се могу детектовати разлике између ове две групе када је у питању способност за елаборацију именичке синтагме.

Оквирни план истраживања

Сагласност за спровођење истраживања добијена је од Етичке комисије Филолошког факултета. Предвиђено је да испитаници имају на располагању сат и по времена за писање аргументативног есеја и попуњавање социолингвистичког упитника и теста процене знања француског језика (*cloze* тест). Предвиђено је да се испитаници најпре упознају са начином прикупљања и чувања њихових личних података и података добијених истраживањем. У тексту сагласности наведена је и имејл адреса ауторке истраживања на коју је испитаници могу контактирати како би добили додатне информације о резултатима истраживања када они буду доступни. Испитаници својим потписом означавају да су сагласни са учешћем у истраживању пре него што пређу на израду упитника и писање састава.

Време предвиђено за израду аргументативног есеја на задату тему је сат времена, и испитаници овај задатак раде без употребе речника или граматика француског језика. Задата тема је општег типа и одабрана је тако да и испитаници прве године могу да одговоре на њу. Након предатог есеја, испитаници попуњавају социолингвистички упитник и тест процене знања француског језика, стављајући своју јединствену шифру на сва три дела задатка (есеј, упитник, тест).

Након прикупљања података, предвиђено је скенирање и прекуцавање свих прикупљених радова. Подаци из социолингвистичког упитника и теста процене знања биће пренети у програм *JASP* (<https://jasp-stats.org/>) у којем ће бити извршена анализа. Именичке синтагме ће бити прелиминарно издвојене из сваког засебног текста коришћењем *Spacy* библиотеке за *NLP* (<https://spacy.io/>), а потом ће аупут бити ручно прегледан и евентуалне грешке отклоњене. Потом ће свака издвојена именичка синтагма бити анализирана према позицији, типу и броју модификатора, а биће израчуната и њена дужина изражена бројем речи. Након ове анализе биће спроведени адекватни статистички тестови како би се утврдило постоји ли значајна разлика између елаборације именичке синтагме код студената различитих година студија и различитих група (почетна и напредна група).

ПРЕЛИМИНАРНА СТРУКТУРА ПО ПОГЛАВЉИМА:

У уводном делу биће представљена тема истраживања, истраживачка питања, хипотезе и релевантност овог истраживања.

У првом поглављу биће представљен теоријски оквир истраживања, који се заснива на теоријама о усвајању другог језика и развоју писаног језика, као и на моделима синтаксичког развоја у другом језику. Овде ће бити представљен и појам комплексности и начина операционализације овог конструкта у студијама у оквиру *CAF*-традиције. У наставку поглавља биће представљене главне одлике именичких синтагми у француском језику.

У наредном поглављу следи осврт на досадашња истраживања усвајања и развоја именичких синтагми у J1 и J2, закључци и ограничења ових студија.

У трећем поглављу биће представљена методологија истраживања и биће детаљно описани сви делови коришћеног упитника (сагласност, социолингвистички упитник, тест са празнинама, израда есеја) и методолошки поступци током и након спроведеног истраживања (анонимизација испитаника, трансформација састава у машински читљиве документе и сл.). У овом поглављу биће

представљен и процес припреме корпуса за анализу и неопходне интервенције током овог поступка.

У четвртом поглављу биће представљени профили учесника у истраживању, тј. главне карактеристике испитаника елициране социолингвистичким упитником, као и резултати испитаника на тесту са празнинама, према годинама студија.

У петом поглављу биће изложени резултати квантитативне анализе комплексности именичких синтагми у студентским текстовима према следећим параметрима: дужина именичке синтагме према годинама студија и групама испитаника, дужина модификатора именичке синтагме према годинама студија и групама испитаника, број и фреквенција именичких синтагми са једним, два и више модификатора, број и фреквенција именичких синтагми са одређеним типом модификатора (релативне клаузе, придеви и сл.). У овом поглављу биће представљени и резултати спроведених статистичких тестова.

Следеће поглавље предвиђено је за дискусију резултата, процену потврђености првобитних хипотеза, изношења нових увида и отворених питања.

У закључку ће бити сумирани главни налази истраживања и биће предложени модалитети примене резултата истраживања у раду са србофоним студентима који усвајају француски као Ј2.

Прелиминарни списак стручне литературе

1. Abeillé, A., Bonami, O., Godard, D. et Tseng, J. (2005). Les syntagmes nominaux français de la forme de-N'. *Travaux de linguistique*, no 50(1), 79-95. <https://doi.org/10.3917/tl.050.0079>.
2. Abeillé, A., & Godard, D. (2021). *La grande grammaire du français*. Éditions Actes Sud.
3. Ågren, M., Granfeldt, J., & Schlyter, S. (2012). The growth of complexity and accuracy in L2 French. *Dimensions of L2 performance and proficiency: Complexity, accuracy and fluency in SLA*, 95-119.
4. Bartning, I. (1996). Éléments pour une typologie des SN complexes en « de » en français. *Langue française*, 29-43.
5. Bartning, I. (1997). L'apprenant dit avancé et son acquisition d'une langue étrangère. Tour d'horizon et esquisse d'une caractérisation de la variété avancée. *Acquisition et interaction en langue étrangère*, (9), 9-50.
6. Bartning, I. (1998). Modèle intégré des syntagmes nominaux complexes en DE. Typologie d'interprétations et reprise anaphorique. *Romanische Forschungen*, 110(2), 165–184. <http://www.jstor.org/stable/27941105>
7. Bartning, I. (2000). Gender agreement in L2 French: Pre-advanced vs advanced learners. *Studia linguistica*, 54(2), 225-237.
8. Bartning, I., & Schlyter, S. (2004). Itinéraires acquisitionnels et stades de développement en français L2. *Journal of French Language Studies*, 14(3), 281–299. doi:10.1017/S0959269504001802
9. Bartning, I. (2009). The advanced learner variety: Ten years later. In: *The advanced learner variety: the case of French* / [ed] Emmanuelle Labeau and Florence Myles, Oxford ; Berlin ; New York: Peter Lang , 2009, p. 11-40
10. Bartning, I., Arvidsson, K. & Lundell, F. (2015). Complexity at the phrasal level in spoken L1 and very advanced L2 French. *Language, Interaction and Acquisition*. 6. 181-201. 10.1075/lia.6.2.01bar.
11. Baron, I. (1994). Les syntagmes nominaux français dans une perspective valentielle. *Linguistica*, 34(1), 29-45. <https://doi.org/10.4312/linguistica.34.1.29-45>
12. Benetti, L. (1995). La structure des syntagmes nominaux complexes: problèmes de reconnaissance. *Scolia: Sciences Cognitives, Linguistiques et Intelligence Artificielle*, 5(1), 13-30.
13. Berlage, E. (2014). *Noun phrase complexity in English*. Cambridge University Press.

14. Bernardini, P.& Granfeldt, J. (2019). On cross-linguistic variation and measures of linguistic complexity in learner texts: Italian, French and English. *International Journal of Applied Linguistics*, 29. 10.1111/ijal.12257.
15. Biber, D., & Gray, B. (2011). Grammatical change in the noun phrase: the influence of written language use. *English Language and Linguistics*, 15(2), 223–250. <https://doi.org/10.1017/S1360674311000025>
16. Biber, D., Gray, B. and Poonpon, K. (2011). Should We Use Characteristics of Conversation to Measure Grammatical Complexity in L2 Writing Development?. *TESOL Quarterly*, 45: 5-35. <https://doi.org/10.5054/tq.2011.244483>
17. Biber, D., Larsson, T., & Hancock, G. R. (2024). Dimensions of Text Complexity in the Spoken and Written Modes: A Comparison of Theory-Based Models. *Journal of English Linguistics*, 52(1), 65-94. <https://doi.org/10.1177/00754242231222296>
18. Crossley, S. A., Weston, J. L., McLain Sullivan, S. T., & McNamara, D. S. (2011). The Development of Writing Proficiency as a Function of Grade Level: A Linguistic Analysis. *Written Communication*, 28(3), 282-311. <https://doi.org/10.1177/0741088311410188>
19. Crossley, S. A. (2020). Linguistic features in writing quality and development: An overview. *Journal of Writing Research*, 11(3), 415–443. <https://doi.org/10.17239/jowr-2020.11.03.01>
20. De Clercq, B. (2016). Le développement de la complexité syntaxique en français langue seconde: complexité structurelle et diversité. In SHS Web of Conferences (Vol. 27, p. 07006). EDP Sciences.
21. De Clercq, B., & Housen, A. (2017). A Cross-Linguistic Perspective on Syntactic Complexity in L2 Development: Syntactic Elaboration and Diversity. *The Modern Language Journal*, 101(2), 315–334. doi:10.1111/modl.12396
22. Durrant, Ph., & Brenchley, M. (2023). Development of Noun Phrase Complexity Across Genres in Children's Writing, *Applied Linguistics*, Volume 44, Issue 2, April 2023, Pages 239–264, <https://doi.org/10.1093/applin/amac032>
23. Ferris, D. R. (1994). Lexical and Syntactic Features of ESL Writing by Students at Different Levels of L2 Proficiency. *TESOL Quarterly*, 28(2), 414–420. <https://doi.org/10.2307/3587446>
24. Gordon, P. C., Hendrick, R., & Johnson, M. (2004). Effects of noun phrase type on sentence complexity. *Journal of memory and Language*, 51(1), 97-114.
25. Granfeldt, J. (2003). L'acquisition des Catégories Fonctionnelles : Étude comparative du développement du DP français chez des enfants et des apprenants adultes. [Doctoral Thesis (monograph), French Studies]. Department of Romance Languages.
26. Granfeldt, J. (2004). Domaines syntaxiques et acquisition du français langue étrangère: L'exemple du DP. Acquisition et interaction en langue étrangère. <https://doi.org/10.4000/aile.1726>
27. Granfeldt, J. (2005). The development of gender attribution and gender agreement in French: A comparison of bilingual first and second language learners. Focus on French as a foreign language: *Multidisciplinary approaches*, 164-190.
28. Granfeldt, J. (2008). Speaking and writing in French L2: Exploring effects on fluency, complexity and accuracy. In *Complexity, accuracy and fluency in second language use, learning & teaching* (pp. 87-98). University of Brussels.
29. Gunnarsson-Largy, C. (2012). The development of complexity, accuracy and fluency in the written production of L2 French. In A. Housen, F. Kuiken & I. Vedder (Ed.), *Dimensions of L2 Performance and Proficiency: Complexity, Accuracy and Fluency in SLA* (pp. 247-276). John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/llt.32.11gun>
30. Housen, A., De Clercq, B., Kuiken, F., & Vedder, I. (2019). Multiple approaches to complexity in second language research. *Second Language Research*, 35(1), 3-21. <https://doi.org/10.1177/0267658318809765>

31. Howard, M. (2025). *Approaches and Methods in French Second Language Acquisition Research*. Netherlands: John Benjamins Publishing Company
32. Ivanović M., Kašić Z. (2012). Tipovi sintagmi u promeni komunikativnog registra kod učenika četvrtog razreda. U: Glumbić, N. & Vučinić, V (ured.) *Zbornik radova – 6. Međunarodni naučni skup „Specijalna edukacija i rehabilitacija danas“*, Beograd, Srbija, 14–16.09.2012, 2012, (str. 28-32.) Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.
33. Ivanović, M. (2014). Sintaksičke konstrukcije u pisanom diskursu dece uzrasta od sedam do deset godina (rukopis neobjavljene doktorske disertacije). Beograd: Univerzitet u Beogradu – Filološki fakultet
34. Jones, M. A. (1996). *Foundations of French syntax*. Cambridge University Press.
35. Knittel, M. L. (2009). Les compléments du nom en [de NP]. *Canadian Journal of Linguistics/Revue canadienne de linguistique*, 54(2), 1001-1032.
36. Kraš, T. & Miličević, M. (2015). *Eksperimentalne metode u istraživanjima usvajanja drugoga jezika*. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci.
37. Kuiken, F. & Vedder, Ineke & Housen, Alex & De Clercq, Bastien. (2019). Variation in syntactic complexity: Introduction. *International Journal of Applied Linguistics*. 29. 10.1111/ijal.12255.
38. Kyle, K. (2016). "Measuring Syntactic Development in L2 Writing: Fine Grained Indices of Syntactic Complexity and Usage-Based Indices of Syntactic Sophistication." (Dissertation), Georgia State University, doi: <https://doi.org/10.57709/8501051>
39. Kyle, K., & Crossley, S. (2017). Assessing syntactic sophistication in L2 writing: A usage-based approach. *Language Testing*, 34(4), 513-535. <https://doi.org/10.1177/0265532217712554>
40. Kyle, K., & Crossley, S. A. (2018). Measuring Syntactic Complexity in L2 Writing Using Fine-Grained Clausal and Phrasal Indices. *The Modern Language Journal*, 102(2), 333–349. <http://www.jstor.org/stable/44981064>
41. Lan, G., Liu, Q., & Staples, S. (2019a). Grammatical complexity: ‘What does it mean’ and ‘so what’ for L2 writing classrooms? *Journal of Second Language Writing*, 46, 100673.
42. Lan, G., Lucas, K., & Sun, Y. (2019b). Does L2 writing proficiency influence noun phrase complexity? A case analysis of argumentative essays written by Chinese students in a first-year composition course. *System*, 85, 102116.
43. Lan, G., Zhang, Q., Lucas, K., Sun, Y., & Gao, J. (2022). A corpus-based investigation on noun phrase complexity in L1 and L2 English writing. *English for Specific Purposes*, 67, 4-17
44. Lu, X. (2011), A Corpus-Based Evaluation of Syntactic Complexity Measures as Indices of College-Level ESL Writers' Language Development. *TESOL Quarterly*, 45: 36-62. <https://doi.org/10.5054/tq.2011.240859>
45. Lundell, F. F., Bartning, I., Engel, H., Gudmundson, A., Hancock, V., & Lindqvist, C. (2014). Beyond advanced stages in high-level spoken L2 French. *Journal of French language studies*, 24(2), 255-280.
46. MacArthur, Charles & Jennings, Amanda & Philippakos, Zoi. (2019). Which linguistic features predict quality of argumentative writing for college basic writers, and how do those features change with instruction?. *Reading and Writing*. 32. 10.1007/s11145-018-9853-6.
47. Mackey, A., & Gass, S. M. (2005). *Second language research: Methodology and design*. Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
48. McNamara, Danielle. (2014). Does writing development equal writing quality? A computational investigation of syntactic complexity in L2 learners. *Journal of Second Language Writing*. 26. 66-79. 10.1016/j.jslw.2014.09.006.
49. Mazur Palandre, A. & Jisa, H. (2012). La complexité lexicale des syntagmes nominaux : Une étude développementale. *Enfance*, 4, 359-371. <https://doi.org/10.3917/enf1.124.0359>

50. Ortega, L. (2003). Syntactic Complexity Measures and their Relationship to L2 Proficiency: A Research Synthesis of College-level L2 Writing, *Applied Linguistics*, Volume 24, Issue 4, December 2003, Pages 492–518, <https://doi.org/10.1093/applin/24.4.492>
51. Pallotti, G. (2009). CAF: Defining, refining and differentiating constructs. *Applied linguistics*, 30(4), 590-601.
52. Pallotti, G. (2015). A simple view of linguistic complexity. *Second Language Research*, 31(1), 117-134. <https://doi.org/10.1177/0267658314536435>
53. Paradis, J. & Prévost, Ph. (2004). *The Acquisition of French in Different Contexts* / Paradis, Johanne; Prévost, Philippe - Amsterdam : John Benjamins Publishing Company, 2004 - 392 p. - Language Acquisition and Language Disorders - ISBN: 9789027295774 - Permalink: <http://digital.casalini.it/9789027295774> - Casalini id: 5016760
54. Parkinson, J., & Musgrave, J. (2014). Development of noun phrase complexity in the writing of English for Academic Purposes students. *Journal of English for Academic Purposes*, 14, 48-59.
55. Prévost, Ph. (2009). *The acquisition of French: the development of inflectional morphology and syntax in L1 acquisition, bilingualism, and L2 acquisition*. Amsterdam: Benjamins, 2009. Pp. 458.
56. Ravid, D., & Berman, R. A. (2010). Developing Noun Phrase Complexity at School Age: A Text-Embedded Cross-Linguistic Analysis. *First Language*, 30(1), 3-26. <https://doi.org/10.1177/0142723709350531>
57. Riegel, M. (2000). 4. Le syntagme nominal dans la grammaire française: Quelques aperçus. *Modèles linguistiques*, 21(42), 53-78.
58. Rioul, R. (1983). Les appositions dans la grammaire française. *L'information grammaticale*, 18(1), 21-29.
59. Rivard, L.& Gueye, N. (2023). Syntactic complexity and connector use in the summary writing of L1 and L2 Canadian students. *Journal of French Language Studies*. 33. 1-30. 10.1017/S0959269522000291.
60. Rowlett, P. (2007). *The syntax of French*. Cambridge University Press.
61. Pallotti, G. (2009). CAF: Defining, refining and differentiating constructs. *Applied linguistics*, 30(4), 590-601.
62. Staples, S., Egbert, J., Biber, D., & Gray, B. (2016). Academic Writing Development at the University Level: Phrasal and Clausal Complexity Across Level of Study, Discipline, and Genre. *Written Communication*, 33(2), 149-183. <https://doi.org/10.1177/0741088316631527>
63. Taguchi, N., Crawford, W. and Wetzel, D.Z. (2013), What Linguistic Features Are Indicative of Writing Quality? A Case of Argumentative Essays in a College Composition Program. *TESOL Q*, 47: 420-430. <https://doi.org/10.1002/tesq.91>
64. Véronique, G-D. (2017). *La grammaire en français langue étrangère : questions d'acquisition et d'intervention*, Lidil [En ligne], 56 | 2017, mis en ligne le 01 novembre 2017, consulté le 19 février 2025. URL : <http://journals.openedition.org/lidil/4734> ; DOI : <https://doi.org/10.4000/lidil.4734>
65. Woldsnes, A-K. (2022). Development of written L2 French: a longitudinal study of learners in the Norwegian school context. *Nordic Journal of Language Teaching and Learning*. 10. 52-78. 10.46364/njltl.v10i1.991.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

БИОБИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
за пријаву теме докторске дисертације

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Емилија Милојевић

Број досијеа:
2021/30007

Радни наслов теме докторске дисертације

Развој именичке синтагме у писаном дискурсу србофоних студената француског језика

Биографија кандидата

Емилија Милојевић је рођена 24.9.1997. у Ужицу. По завршетку друштвено-језичког смера Ужичке гимназије, 2016. године уписује основне студије на Филолошком факултету. Дипломирала је 2020. године са просечном оценом 9,95 на Катедри за општу лингвистику. Током основних студија на Филолошком факултету, поред испита предвиђених програмом Опште лингвистике са француским језиком, одслушала је и положила са оценом 10 још шест факултативних предмета са Катедре за романистику: Морфосинтакса и фонетика француског језика 1 и 2, Језичке образовне политике у франкофоном свету 1 и 2, Синтакса глагола у француском језику 1 и 2.

Трећу годину основних студија, тј. академску 2018/19. провела је на Универзитету Жан Жорес у Тулузу, у оквиру Еразмус+ програма. Од друге године студија стипендиста је Републике Србије, а током четврте године основних и на мастер студијама била је добитница стипендије Министарства просвете за изузетно надарене студенте.

Након дипломирања уписала је мастер академске студије на Филолошком факултету. У септембру 2021. године одбранила је мастер рад под називом „Анализа синтаксичке комплексности у писаној продукцији студената треће године француског језика“ пред комисијом коју су чиниле проф. др Јасмина Московљевић Поповић (ментор) и доц. др Милица Динић Маринковић. Одбраном мастер рада стекла је звање мастер професора језика и књижевности са просечном оценом 10,00.

У октобру 2021. године уписала је докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду на модулу Језик. Положила је испите из следећих предмета: Савремени токови у лингвистици, Интердисциплинарност у истраживању односа језика и друштва I, Интердисциплинарност у истраживању односа језика и друштва II, Теоријска синтакса и синтакса француског језика, Анализа конверзације, Теорије усвајања првог језика, Типолошка истраживања у савременој лингвистици, Порекло и развој језичке способности (просечна оцена 10,00).

Течно говори француски и енглески језик, док италијански језик познаје на нивоу B1. Из француског језика је у новембру 2019. стекла диплому DALF C1. Рукује следећим алатима: програмом за статистичку анализу SPSS, слободно доступним програмом за креирање психолингвистичких експеримената PsyToolkit, програмом за анализу говора Praat и програмом за корпусну анализу AntConc.

РАДНО ИСКУСТВО

Током летњег семестра школске 2020/21. године била је ангажована као демонстратор на Катедри за општу лингвистику за извођење вежби из предмета Психолингвистика и Усвајање другог језика, док је у зимском семестру исте године била ангажована на предметима Социолингвистика, Општа лингвистика 1 – Фонетика, Општа лингвистика 5 – Синтакса 2.

Од јануара 2022. године ангажована је на Катедри за општу лингвистику као асистент за извођење вежби из предмета Психолингвистика, Усвајање другог језика, Општа лингвистика 1 – Фонетика, Општа лингвистика 5 – Синтакса 2 и Усвајање првог језика. У летњем семестру школске 2023/24. била је ангажована и на предмету Примењена лингвистика, док је у зимском семестру 2024/25. ангажована и на предмету Основе лингвистичке анализе.

На мастер академским студијама ангажована је на предметима Дискурс интернета: лингвокултуролошка истраживања, Дискурс манипулације, Језик уџбеника, Однос вербалног и невербалног у говорној интеракцији.

Списак објављених научних и стручних радова кандидата

1. Група резултата M10

1.1. Радови у тематским зборницима међународног значаја – M14

1.1.1. Milojević, E. (2024). Analiza morfosintaksičkih grešaka u pisanim radovima studenata treće godine francuskog jezika. У: С. Гудурић, М. Стефановић и Ј. Дражић (Ур.), *Језици и културе у времену и простору 11*. Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду.

1.1.2. Milojević, E. (2022). Complexité syntaxique à l'écrit en L2: le cas du français. У: N. Panić Cerovski, B. Kovačević i M. Dinić Marinković (Ur.), *Belida 1*, Thematic Collection of Papers (219–239). Belgrade: Faculty of Philology. . <https://doi.org/10.18485/belida.2022.1.ch8>

2. Група резултата M20

2.1. Радови у међународним часописима – M23

2.1.1. Milojević, E. (2021). Ejdzizam u diskursu o starima za vreme pandemije korona virusa u Srbiji. *Komunikacija i Kultura Online*, 2021(12), 119–143. <https://doi.org/10.18485/kkonline.2021.12.12.8>

2.2 Радови у националним часописима међународног значаја – M24

2.2.1. Milojević, E. (2024). Obeležja neformalnog razgovornog jezika u studentskim esejima na francuskom jeziku. *Анали Филолошког факултета*, 36(2), 179–200. <https://doi.org/10.18485/analiff.2024.36.2.9>

3. Група резултата M30

3.2. Саопштења са међународних скупова штампана у изводу – M34

3.2.1. Milojević, E. (2023). Analiza morfosintaksičkih grešaka u pisanim radovima studenata treće godine francuskog jezika Filološkog fakulteta. Рад изложен на међународној научној конференцији Језици и културе у времену и простору 11, 18-19.11.2023., Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду (стр. 116).

3.2.2. Milojević, E. (2021). Measuring syntactic complexity in L2 writing: the case of French. Рад изложен на међународној лингвистичкој конференцији „Београдски лингвистички дани – БеЛиДа“, 3-4.12.2021., Филолошки факултет Универзитета у Београду. (стр. 84)

3.2.3. Milojević, E. (2021). Discourse on “newcomers” and discursive construction of the collective identity of newcomers by the dominant community. Рад изложена „Шестом међународном интердисциплинарном скупу младих научника друштвених и хуманистичких наука КОНТЕКСТИ“, 1.децембар 2021, Филозофски факултет, Универзитета у Новом Саду. (стр. 48)

4. Група резултата M50

4.1. Радови у врхунским националним часописима – M51

4.1.1. Milojević, E. & Arsić, A. (2024). Binarni kontrasti u slikovnim makroima o doktorskim studijama: analiza multimodalnog sadržaja. *Primenjena lingvistika* 25. Novi Sad: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije. стр. 77–94. <https://doi.org/10.18485/primling.2024.25.5>

4.2. Радови у истакнутим националним часописима – M52

4.2.1. Milojević, E. (2020). Predstavljanje sebe i drugih u diskursu – concept *ethosa* i argumentacija u diskursu teorija zavere. *Primenjena lingvistika* 21. NoviSad: Društvo za primenjenu lingvistiku Srbije. стр. 97–112. <https://doi.org/10.18485/primling.2020.21.6>

На основу чланова 46 и 76 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, чланова 33 и 35 Закона о високом образовању и члана 2 Правилника о Већу докторских студија Филолошког факултета, Веће докторских студија Филолошког факултета на II редовној (електронској) седници одржаној од 15. до 17. децембра 2025. године, донело је

О Д Л У К У

I

Даје се сагласност на пријаву теме, предлог чланова комисије, као и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације, коју је поднела мср Емилија Милојевић, бр. досијеа 2021/30007.

II

Одлуку о сагласности на пријаву теме, предлог чланова комисије и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације доставити Наставно-научном већу Филолошког факултета на усвајање.

Председник Већа докторских студија
Филолошког факултета

Проф. др Веран Станојевић

Доставити:

- Наставно-научном већу,
- Председнику Већа докторских студија,
- Центру за докторске студије,
- Архиви.